

**Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji**

Warszawa, dnia 7 stycznia 2011 r.

**Pani
Genowefa Tokarska
Wojewoda Lubelski**

P/10/043
KGP-4101-01-02/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim (zwanym dalej UW lub Urzędem) kontrolę restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstw transportu autobusowego w latach 2007-2010 (I poł.).

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 10 września 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Pani Wojewodzie niniejsze wystąpienie.

1. NIK pozytywnie ocenia działania Wojewody Lubelskiego³ w zakresie restrukturyzacji państwowych przedsiębiorstw komunikacji samochodowej⁴ poprzez ich konsolidację, choć wskazuje na ograniczony efekt tego procesu. Negatywnie ocenia natomiast działania restrukturyzacyjne wobec przedsiębiorstw nieobjętych procesem połączenia, w tym sposób nadzoru nad postępowaniami naprawczymi powodujący brak efektów tych postępowań, a także nieprawidłowości w procesie prywatyzacji PPKS w Biłgoraju.

---

¹ Dz.U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Dalej: Wojewoda.

⁴ Dalej: PPKS.

W latach 2007-2009 Wojewoda był organem założycielskim dla 9 przedsiębiorstw państwowej komunikacji samochodowej⁵, z czego w 7 były realizowane postępowania naprawcze.

2. NIK ocenia pozytywnie podjęty i zrealizowany przez Wojewodę proces konsolidacji podległych przedsiębiorstw państwowej komunikacji samochodowej.

Z dniem 1 stycznia 2007 r. Wojewoda dokonał połączenia PPKS w Lublinie, Hrubieszowie, Tomaszowie Lubelskim, Włodawie i Krasnymstawie. Przedsiębiorstwem przejmującym był PPKS w Lublinie, który z dniem połączenia przejął zobowiązania oraz wierzytelności łączących się przedsiębiorstw i stał się pracodawcą dla ich pracowników. Dotychczasowe przedsiębiorstwa stały się wyodrębnionymi organizacyjnie, majątkowo i finansowo oddziałami PPKS Lublin. W efekcie tych działań powstał podmiot posiadający aktywa o bilansowej wartości 31,3 mln zł⁶, grunty o łącznej powierzchni 672 535 m², zatrudniający 2 550 pracowników, w tym 1 291 kierowców.

Proces konsolidacji został zrealizowany tylko częściowo. Z przyczyn niezależnych od Wojewody z połączenia wyłączono 8 przedsiębiorstw, w tym sześć z powodu niewyrażenia zgody przez rady pracownicze lub pracowników na objęcie ich przedsiębiorstw procedurą połączenia oraz dwa objęte wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

Nie negując zasadności przeprowadzenia konsolidacji PPKS, NIK zwraca uwagę, że do czasu komercjalizacji PPKS w Lublinie (w czerwcu 2008 r.) połączenie to nie przyniosło zakładanych efektów. Po połączeniu było kontynuowane w PPKS w Lublinie postępowanie naprawcze, jednak w 2007 r. Przedsiębiorstwo poniosło stratę 1 104 tys. zł, choć planowano zysk 796 tys. zł. W sprawozdaniu z działalności za IV kwartał 2007 r. zarządca komisaryczny stwierdził, że strata ta była wynikiem dużych zakupów remontowych i inwestycyjnych na łączną kwotę ponad 830 tys. zł, a także spadku przychodów uzależnionych od sezonowej działalności PPKS w Lublinie. W ocenie NIK nie były to okoliczności niemożliwe do przewidzenia i dlatego też nie mogą stanowić usprawiedliwienia niezrealizowania założeń programu naprawczego. NIK ocenia negatywnie pod względem rzetelności i celowości niedokonanie w Urzędzie oceny realizacji postępowania naprawczego w IV kwartale 2007 r. i I kwartale 2008 r. Pani Wojewoda⁷ argumentowała, że potwierdzone dane finansowe za 2007 r. oraz za I kwartał 2008 r. były dostępne dopiero w kwietniu 2008 r., gdy Minister Skarbu Państwa dokonał komercjalizacji tego przedsiębiorstwa, i dlatego sporządzono jedynie

---

⁵ PPKS w Kraśniku, Lublinie, Zamościu, Puławach, Radzynie Podlaskim, Biłgoraju, Opolu Lubelskim, Białej Podlaskiej oraz Międzyrzecu Podlaskim.

⁶ Według stanu na koniec 2006 r.

⁷ Pismo znak IF.III.0717/30/2010 z dnia 20 sierpnia 2010 r.

„analizy rachunkowe”. W ocenie NIK, brak merytorycznej oceny stanu przedsiębiorstwa utrudniało dalsze niezbędne działania restrukturyzacyjne po komercjalizacji.

3. NIK negatywnie ocenia działania restrukturyzacyjne Wojewody wobec 8 pozostałych przedsiębiorstw państwowej komunikacji samochodowej, nieobjętych procesem połączenia. Prowadzone w 6 z nich postępowania naprawcze były niewłaściwie nadzorowane przez Wojewodę. Programy naprawy ograniczały się do doraźnego zmniejszenia kosztów działalności oraz sprzedaży składników majątku, co nie mogło spowodować trwałej poprawy sytuacji tych przedsiębiorstw. Ponadto Wojewoda i odpowiednie komórki organizacyjne Urzędu nie podejmowały działań wobec niezrealizowania założeń programów naprawy oraz nie egzekwowały rzetelnej sprawozdawczości z działalności zarządców komisarycznych.

Zarządy komisaryczne wprowadzano na zbyt krótki okres (od pół roku do roku), co utrudniało osiągnięcie celów postępowań naprawczych i zmuszało do wielokrotnego ich przedłużania. Uniemożliwiało to dokonanie skutecznych zmian, bowiem przygotowywane przez zarządców komisarycznych programy naprawy odnosiły się do tak krótkich terminów i pozwalały jedynie na doraźne działania, nie określały strategicznych zadań, które trwale poprawiłyby sytuację przedsiębiorstw. Stwierdzono sytuacje, gdy program naprawy był zatwierdzony tuż przed terminem zakończenia postępowania naprawczego, co powodowało kolejne przedłużenie i obowiązek przygotowania nowego programu naprawy, bez realizacji poprzedniego. Programy naprawy nieobejmujące choćby jednego roku obrotowego nie spełniały swej roli jako planu działań restrukturyzacyjnych

NIK zauważa też, że wprowadzenie przez Wojewodę zarządu komisarycznego w PPKS w Biłgoraju, Zamościu i Lublinie nastąpiło zbyt późno, bowiem dopiero w maju 2006 r. mimo, że przedsiębiorstwa ponosiły straty już od 2004 r.

3.1. Zgodnie z umową zarządca komisaryczny w PPKS w Biłgoraju został zobowiązany do opracowania do dnia 30 czerwca 2006 r. programu naprawy obejmującego okres 25 maja – 31 grudnia 2006 r. Program po dwukrotnym uzupełnieniu przez zarządcę, został zaakceptowany przez Wojewodę w listopadzie 2006 r., czyli 5 miesięcy od dnia wprowadzenia zarządu komisarycznego i zaledwie na 1 miesiąc przed planowanym zakończeniem postępowania naprawczego. Wojewoda w dniu 28 grudnia 2006 r. przedłużył postępowanie naprawcze do dnia 31 grudnia 2007 r., a następnie do 30 kwietnia 2008 r., zobowiązując zarządcę do przedłożenia zaktualizowanego programu naprawy (odpowiednio do dnia 31 stycznia 2007 r. oraz 30 listopada 2007 r.). Zarządca przekazał przy pierwszym przedłużeniu postępowania naprawczego aktualizację programu w dniu 6 lutego 2007 r.

Kolejny program, przedłożony w dniu 3 grudnia 2007 r., nie został zaakceptowany, a do dnia uchycenia zarządu w dniu 11 lutego 2008 r. nie został przedłożony nowy.

W ocenie NIK, zaakceptowany przez Wojewodę program naprawy oraz jego aktualizacja były nierzetelnie opracowane. Nie zawierały analizy i oceny stanu ekonomiczno-finansowego przedsiębiorstwa oraz możliwości jego dalszego rozwoju, propozycji konkretnych działań w sferze zarządzania przedsiębiorstwem. Nie określono zakładanych efektów ekonomiczno-finansowych postępowania naprawczego oraz nie wskazano źródeł finansowania działań naprawczych. W programie nie było też wskazanych mierników realizacji założonych celów, co utrudniało monitorowanie i ocenę działań zarządcy komisarycznego.

Zarządca komisaryczny przedłożył tylko jedno sprawozdanie ze swej działalności (za III kwartał 2007 r.), czym naruszył art. 67 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych⁸ (dalej: *uopp*) oraz postanowienia umów z Wojewodą. Sprawozdania winny być przedkładane co 3 miesiące, a więc w tym postępowaniu naprawczym zarządca komisaryczny powinien przedstawić Wojewodzie 6 sprawozdań. Wojewoda dokonywał oceny postępowania naprawczego w oparciu o przedkładane sprawozdania bilansowe oraz sprawozdania F-01, jednak nie mogło to stanowić rzetelnej i pełnej podstawy do oceny wykonania zadań wynikających z umowy o sprawowanie zarządu komisarycznego. Mimo ww. naruszeń warunków sprawowania zarządu komisarycznego, Wojewoda nie podjął działań dyscyplinujących (rozwiązanie umowy lub obniżenie wynagrodzenia).

W ocenie NIK decyzje dotyczące przedłużenia lub zakończenia postępowania naprawczego były nieuzasadnione sytuacją przedsiębiorstwa. Decyzja z listopada 2007 r. o przedłużeniu postępowania do dnia 30 kwietnia 2008 r. była podyktowana – jak wyjaśniła Pani Wojewoda⁹ – prowadzonym postępowaniem przygotowawczym do prywatyzacji bezpośredniej przedsiębiorstwa. Jednak w chwili podjęcia tej decyzji przedsiębiorstwo osiągało znacznie lepsze wyniki finansowe niż w momencie podjęcia decyzji o uchyceniu zarządu komisarycznego (w okresie wrzesień-grudzień 2007 r. zysk netto kształtował się na poziomie odpowiednio: 143 tys. zł, 117 tys. zł, 13 tys. zł, 7 tys. zł). W sytuacji niepowodzenia prywatyzacji Wojewoda powinien dokonać merytorycznej oceny sytuacji przedsiębiorstwa pod kątem kontynuowania postępowania naprawczego. Tymczasem strata netto za 2007 r. wyniosła 45 tys. zł, a więc nie ustały przyczyny ustanowienia zarządu komisarycznego i nie

---

⁸ Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 ze zm.

⁹ Pismo znak: IF.III.0717/30/2010 z dnia 20 sierpnia 2010 r. Wojewody Lubelskiego Pani Genowefy Tokarskiej.

było podstaw do decyzji o uchyleniu tego zarządu. W uzasadnieniu do zarządzenia z dnia 11 lutego 2008 r. w sprawie uchylenia zarządu komisarycznego podano, że przesłanki ustanowienia zarządu komisarycznego ustały, bowiem w miesiącach od września do grudnia 2007 r. przedsiębiorstwo miało dodatni wynik finansowy. Taka podstawa decyzji świadczy o nierzetelności działania. Ze względu na sezonowość przychodów z przewozów pasażerskich (dużo wyższe wpływy w okresie roku szkolnego i znacznie mniejsze w okresie wakacji) dla oceny sytuacji ekonomicznej winny być brane wyniki za cały rok obrotowy, a te były ujemne. Ponadto nadal bardzo niekorzystne były inne wskaźniki (m.in. przedsiębiorstwo od 2005 r. nie posiadało funduszu przedsiębiorstwa, a umorzenie środków transportu wynosiło ponad 90 %). W tej sytuacji nie było podstaw do uchylenia zarządu komisarycznego.

3.2. W ocenie NIK sprawozdania kwartalne z realizacji programu naprawy PPKS w Kraśniku¹⁰, zatwierdzonego przez Wojewodę w dniu 2 maja 2008 r., były nierzetelnie przygotowane i nie dawały możliwości stwierdzenia prawidłowości realizacji niektórych zadań określonych tym Programem.

Program naprawy opierał się głównie na sprzedaży nieruchomości, co tylko krótkotrwale zapewniało środki na spłatę zobowiązań w ramach realizacji układu z wierzycielami. W sytuacji braku ofert na kolejne nieruchomości w 2009 r. przedsiębiorstwo nie było w stanie generować zysków i regulować zobowiązań i w związku z tym zostało postawione w stan upadłości.

W zakresie zwiększenia przychodów program naprawy PPKS w Kraśniku przewidywał m.in. zwiększenie przychodów średniomiesięcznie netto o 1,7 tys. zł w związku z podwyższeniem opłat za wjazdy na dworzec, o 25 tys. zł w związku ze zmianą taryfy biletowej, o 4 tys. zł w związku z pozyskaniem dodatkowych przewozów szkolnych w gminach oraz o 10 tys. zł poprzez pozyskanie prywatnych przewoźników w celu korzystania przez nich z placu dworca autobusowego. Program zakładał również wzrost przychodów ze sprzedaży paliwa o 6 tys. zł netto miesięcznie. Sprawozdania z działalności zarządcy komisarycznego, przedstawiane Wojewodzie, nie zawierały informacji o działaniach w tym zakresie i efektach odniesionych do założeń programu naprawy. Według wyjaśnień¹¹, w poszczególnych kwartalnych ocenach zarządu nie można było jednoznacznie stwierdzić, czy efekt ekonomiczny pojedynczych, selektywnie wybranych czynności naprawczych, nie przyniósł oczekiwanego rezultatu, a efekt ekonomiczny niektórych działań naprawczych mógł

---

¹⁰ Program na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 2008 r.

¹¹ Pismo znak: IF.III.0717/30/2010 z dnia 20 sierpnia 2010 r. Wojewody Lubelskiego Pani Genowefy Tokarskiej.

być widoczny dopiero w następnych okresach sprawozdawczych. Wyjaśnienia te potwierdzają nieprzejrzystość sprawozdawczości.

3.3. Postępowania naprawcze nie przyniosły efektów, zakładanych w programach naprawy. Opierały się przede wszystkim na koncepcjach sprzedaży składników majątku (głównie nieruchomości), co nie pozwalało na uzyskanie długotrwałych efektów ekonomiczno-finansowych, a przy braku ofert zakupu majątku wystąpiły przypadki trwałej utraty zdolności do generowania zysków, a w dwóch przedsiębiorstwach spowodowało ogłoszenie upadłości (PPKS w Kraśniku i w Opolu Lubelskim).

W PPKS w Zamościu w I półroczu 2007 r. strata z działalności gospodarczej wyniosła 25 tys. zł, choć planowano zysk 1 327 tys. zł. Nieosiągnięcie planowanych wyników było spowodowane mniejszymi przychodami od zakładanych oraz niezyskaniem pozostałych przychodów operacyjnych w wysokości 1,5 mln zł ze sprzedaży majątku. Sprawozdania kwartalne nie zawierały żadnego opisu działań i ograniczały się do zestawienia na jednej stronie efektów ekonomicznych (bez odniesienia do planu) oraz załączenia sprawozdania F-01 i rachunku zysków i strat. Zaakceptowane przez Dyrektora Wydziału Infrastruktury Marka Pogodę kwartalne oceny postępowania naprawczego nie zawierały analizy przyczyn niepowodzenia zakładanych działań naprawczych, jak też analizy perspektyw osiągnięcia trwałej poprawy sytuacji przedsiębiorstwa.

3.4. NIK nie wnosi uwag do podjętych przez Wojewodę działań w zakresie przeprowadzonego postępowania upadłościowego PPKS w Opolu Lubelskim¹². Reprezentant upadłego, powołany przez Wojewodę w dniu 14 lutego 2007 r. na podstawie art. 24a ust. 1 pkt 1 *uopp*, w całym okresie objętym kontrolą przedkładał do Wydziału Infrastruktury UW sprawozdania z przebiegu postępowania upadłościowego PPKS w Opolu Lubelskim.

4. NIK negatywnie pod względem rzetelności i celowości ocenia działania Wojewody w procesie prywatyzacji, a następnie komercjalizacji PPKS w Biłgoraju. Nie zgłasza natomiast uwag do procesu prywatyzacji PPKS w Kraśniku, który także zakończył się niepowodzeniem.

4.1. Procedura prywatyzacji bezpośredniej w trybie wniesienia PPKS w Biłgoraju do spółki została wszczęta w dniu 21 czerwca 2007 r. po otrzymaniu pisma przedstawicieli związków zawodowych. Po pierwszej turze negocjacji z oferentami zakończono je z uwagi na zaniżone przez oferentów określenie wartości aportu Skarbu Państwa. W dniu 24 września 2008 r. Wojewoda Lubelski zdecydował o ponownej próbie prywatyzacji bezpośredniej poprzez

---

¹² Postanowienie Sądu o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku PPKS w Opolu Lubelskim z dnia 1 lutego 2007 r.

sprzedaż PPKS w Biłgoraju. Zarówno związki zawodowe jak i Rada Pracownicza w dniu 27 października 2008 r. nie wyraziły zgody na wskazaną formę prywatyzacji. Na zamieszczone ogłoszenie wpłynęły dwie oferty, które Komisja uznała jako spełniające kryteria formalne i warunki określone w ogłoszeniu. W wyniku informacji od rady pracowniczej o referendum, w którym 65 % załogi opowiedziało się za komercjalizacją, Wojewoda w dniu 8 grudnia 2008 r. podjęła decyzję o odstąpieniu od rokowań i wystąpiła do tymczasowego kierownika PPKS w Biłgoraju o niezwłoczne przygotowanie wniosku o komercjalizację.

W ocenie NIK odstąpienie przez Wojewodę od rokowań i prywatyzacji z uwagi na wyniki referendum załogi przedsiębiorstwa było działaniem niecelowym i nie miało merytorycznego uzasadnienia z punktu widzenia celów prywatyzacji i interesu przedsiębiorstwa. Opinia przedstawicieli załogi przedsiębiorstwa nie jest wiążąca dla Wojewody¹³. Analizy uwarunkowań prawnych, ekonomicznych i organizacyjnych, dokonane w związku z prywatyzacją, wskazywały natomiast na zasadność prywatyzacji. W *Stanie i perspektywach rozwoju Przedsiębiorstwa* z grudnia 2007 r. stwierdzono m.in., że brak własnych środków finansowych PPKS w Biłgoraju uniemożliwiały realizację potrzeb inwestycyjnych. Również tymczasowy kierownik Jacek Patro wskazywał w listopadzie 2008 r. w odpowiedzi na pismo Wojewody, że prywatyzacja umożliwi pozyskanie środków finansowych na niezbędny rozwój i odnowę taboru, a także zachowanie dużej części zatrudnienia.

4.2. W procesie prywatyzacji PPKS w Kraśniku jedyna oferta, która wpłynęła na publiczne zaproszenie do rokowań ws. sprzedaży przedsiębiorstwa¹⁴, nie spełniała wymogów formalnych¹⁵ (wobec oferenta toczyło się postępowanie karne) i postępowanie prywatyzacyjne¹⁶ zostało zakończone. Trudna sytuacja finansowa przedsiębiorstwa nie pozwalała na powtórzenie procedury prywatyzacyjnej i w związku z tym zostały zaakceptowane działania zarządcy komisarycznego polegające na dalszej sprzedaży wydzielonej części nieruchomości i uregulowania zobowiązania wobec ZUS i wierzycieli, z którymi przedsiębiorstwo zawarło układ w ramach postępowania upadłościowego. Jednak na oferty sprzedaży działki z budynkiem stacji diagnostycznej nie wpłynęły żadne odpowiedzi. W styczniu i lutym 2009 r. PPKS w Kraśniku odnotował straty na podstawowej

---

¹³ Art. 25 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz.U. z 2006 r., Nr 5, poz. 25).

¹⁴ Opublikowane w dniu 19 listopada 2008 r.

¹⁵ Odpowiedź na zaproszenie do rokowań złożył Andrzej Marzec prowadzący działalność gospodarczą pod firmą RUDNIK TUMAY BIURO – Andrzej Marzec oraz POLMAR S.C. – Andrzej Marzec.

¹⁶ W trybie art. 39 ust. 1 pkt. 1 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

działalności¹⁷ wobec czego w dniu 23 kwietnia 2009 r. Sąd Rejonowy uchylił układ zawarty przez PPKS w Kraśniku¹⁸ oraz ogłosił upadłość PPKS w Kraśniku obejmującą likwidację majątku.

5. NIK pozytywnie ocenia wykonanie przez Wojewodę zadań związanych z komercjalizacją przedsiębiorstw, wskazując na nieprawidłowości w procesie komercjalizacji PPKS Biłgoraj.

Zgodnie z art. 6 *ustawy z dnia 12 maja 2006 roku o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zmianie innych ustaw*¹⁹, wnioski o dokonanie komercjalizacji PPKS w Białej Podlaskiej, Lublinie, Puławach, Międzyrzeczu Podlaskim, Radzynie Podlaskim i Zamościu zostały złożone w wymaganym terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. Natomiast komercjalizacja PPKS Biłgoraj nastąpiła z opóźnieniem z powodu nieprawidłowych działań Wojewody, który nie przesłał Ministrowi Skarbu Państwa wniosku o komercjalizację w ww. terminie. Pani Wojewoda wyjaśniła²⁰, że w tym przypadku Wojewoda nie był zobligowany do złożenia takiego wniosku, ponieważ została wszczęta procedura prywatyzacji bezpośredniej. Przepisy Art. 3 ust. 3 pkt 8-9 *ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji*²¹ wymieniły wyjątki wyłączające obowiązek komercjalizacji w terminie, określonym w art. 6 ww. *ustawy z dnia 12 maja 2006 r.* Żadna z tych przesłanek nie występowała jednak w przypadku PPKS Biłgoraj, ponieważ według stanu na dzień 30 czerwca 2007 r. nie było wydane zarządzenie o prywatyzacji bezpośredniej, a uprawnione organy przedsiębiorstwa nie złożyły wniosku o dokonanie takiej prywatyzacji. Procedura prywatyzacji bezpośredniej w trybie wniesienia przedsiębiorstwa do spółki PPKS w Biłgoraju została wszczęta przez Wojewodę w dniu 21 czerwca 2007 r. na podstawie pisma przedstawicieli związków zawodowych²². Pismo to nie mogło być traktowane jako wniosek, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 8 *ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji*. Organami przedsiębiorstwa państwowego są bowiem ogólne zebranie pracowników (delegatów), rada pracownicza i dyrektor przedsiębiorstwa, a w okresie ustanowienia zarządu komisarycznego²³ kompetencje organów przedsiębiorstwa przejmuje osoba sprawująca zarząd komisaryczny (art. 66 *uopp*). Tak więc nie było podstaw do niewypełnienia obowiązku złożenia wniosku

¹⁷ Strata na przewozach w wysokości ponad 92 tys. zł w styczniu 2009 r. i ponad 85 tys. zł w lutym 2009 r.

¹⁸ Układ zawarty na zgromadzeniu wierzycieli w dniu 18 stycznia 2008 r. zatwierdzony postanowieniem Sądu z dnia 12 lutego 2008 r.

¹⁹ Dz. U. z 2006 r. Nr 107, poz. 721.

²⁰ Pismo znak: IF.III.0717/30/2010 z dnia 20 sierpnia 2010 r.

²¹ Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.

²² Pismo do Wojewody Lubelskiego Wojciecha Żukowskiego z dnia 1 czerwca 2007 r.

²³ W PPKS Biłgoraj od maja 2006 r. do lutego 2008 r.

o komercjalizację PPKS Biłgoraj. Wojewoda dopiero w dniu 23 lutego 2009 r. złożył do Ministra Skarbu Państwa przedmiotowy wniosek.

6. Biorąc pod uwagę, że Wojewoda Lubelski nie jest już organem założycielskim dla przedsiębiorstw transportu autobusowego (poza PPKS w Kraśniku w stanie upadłości), NIK odstępuje od formułowania wniosków, o których mowa w art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pani Wojewody o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Pani Wojewodzie prawo zgłoszenia do Dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji NIK umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen i uwag, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

Dyrektor
Departamentu Gospodarki, Skarbu
Państwa i Prywatyzacji
(-) Andrzej Otrębski